

Nagy Feró: Máig rendszerellenes vagyok

2022 december 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

de most a liberális fels?bbrend?ség ellen lázadozok...

Egy árva babos kend?, de még egy félig ledarált csirkefej sem jelzi, hogy a Nemzet Csótánya, azaz Nagy Feró házánál járunk. A Beatrice motorjának ?rbottyáni rezidenciája belesimul az utca többi háza közé, szép, rendezett a kert, a pázsit és a többi. A város – a falusi küls? ellenére már majd' tíz éve városról beszélünk – híres embere pedig szöggel kivert b?rdzseki és hasonló rekvizitumok helyett „civilben" fogad. A két bozontos, szürkés bundájú puli pedig ugatás helyett barátságos farokcsóválással köszönti az érkez?t. Akinek a bemelegít? kérdésére, hogy „miért éppen ?rbottyán?" – meglehet?sen profán magyarázattal szolgál a házigazda: itt lehetett olcsón telekhez jutni.

Nagy Feró: Nem gyerekkori álmomat váltottam valóra azzal, hogy idekötöztem. Nyilván jobb lett volna Óbudára költözni, mert ?s-óbudai vagyok, de ezt nem engedhettem meg magamnak, szóval egyszer?en az anyagiak vezéreltek ide. De nagyon megszerettem ezt a falut.

888.hu: Hogyan él a f?várostól jó félórányi autóútra egy nyugdíjas rocker?

Nagy Feró: Azt hiszem, ugyanúgy, mint a többi nyugger. Annyiban talán egy kissé másképp, hogy 76 évem ellenére még jól bírom magam, elvagyok a b?römben. Talán csak az aggaszt egy kicsit, hogy mostanában kevesebb a koncert, idén nyáron jó, ha ötvenet csináltunk, régente hetven-nyolcvan is simán belefért. S ugye, ez a gázsiban is jelentkezik.

888.hu: Gondolom, azért hónap végén nem kell a szomszédoktól kölcsönkérni kenyérre, tejre? Alighanem a koncertek nélkül is megélnél?

Nagy Feró: Hála istennek! De szeretek zenélni és a közönséget is imádom. Bár amikor kimegyek a színpadra, izgulok, jaj istenem, elég jók leszünk? Aztán elindul a buli és lassan megnyugszom, árad felénk a szeretet, ráébredek, az enyéimmel vagyok. Pedig nem könny? a koncertezés. Ha mondjuk, kimegyünk Gyergyóba, tíz óra oda, tíz vissza, ezt már nem lehet egy kiadós alvással kipihenni, de szeretem, nyomom tovább, ameddig bírom.

888.hu: Negyven-ötven évvel ezel?tt, a Beatrice hajnalán a mostanihoz akár egy hajszálnyira is hasonló életet képzeltél magadnak?

Nagy Feró: Micsoda? Akkoriban úgy gondoltam, nemhogy a hetvenet, de talán a hatvanat sem fogom megérni. Most pedig reménykedek, hátha jó egészségben talál a nyolcvan.

888.hu: Egykor **Mick Jagger** mondogatta, hogy nem akarja 50 évesen a *No satisfaction*t énekelni, ehhez képest 79 évesen is nyomja még – akárcsak te.

Nagy Feró: Hiába, a jó gének! A *Rolling Stones* többi tagja sem panaszkodhat, **Keith Richards** valóságos csoda, tizenvalahány éve le kellett mondani a világ körül turnéjukat, mert leesett egy pálmafáról. Szerintem ? maga sem tudta, mit keres ott. Szerencsére, én ritkán mászok fel pálmafákra. Igaz, világ körüli turné veszélye sem fenyeget.

888.hu: Már csak a deresed? hajúak emlékeznek a *Garázs*ra, a nyolcvanas évek végén általad vezetett, népszer? rádióm?sorra, igaz, hogy a régi káderek féltékenységi rohamai miatt kellett „kiállnod" a *Garázs*ból?

Nagy Feró: A *Garázs* friss leveg?t engedett be a rádióba, de a jól men? program – a verhetetlen *Krónika* után ez volt a leghallgatottabb m?sor – csípte egyesek szemét. Sok régi komcsi káder dolgozott még a Bródy Sándor utcában, akik nehezen viselték, hogy bejött egy csávó az utcáról és rommá verte a hosszú évek óta ott dolgozókat. Mondták, majd jönnek a furkálódók, de oda sem bagóztam, el voltam ájulva attól, hogy utcahosszal vertük a *Szabó család*ot. Meg is lett a böjtje, hogy túl nagyra n?ttem, azt hittem, védve vagyok a produkció miatt. Hát, rosszul hittem.

888.hu: Érvényesültek az általad soha meg nem ismert magasabb rend?, vagyis politikai szempontok?

Nagy Feró: Hogy milyen szempontok játszottak szerepet, már nem tudom, de kétségtelen, sokszor jó nagyra nyitottam a pofámat. Nem is annyira burkoltan utalgattam arra, hogy a rádió zenei kínálata nagyon szar, túlkorosak a m?sorvezet?k, stb. Lett is ebb?l haddelhadd, *„öreg m?sorvezet? kollégát nem támadunk!"* – adták ki a jelszót,

mert azért kirúgás jár. Még egy mellém kirendelt komisszár vagy pszichológus közrem?ködésébe is belementem volna, aki vigyáz rám és a m?sort hallgató srácok, illetve a nagymamák lelki világára, de már kés? volt, szóval kipenderítettek. Maradtak a pocsék, harmadrangú, ósdi programok és a veterán vezet?k.

888.hu: Jelent valamiféle kései elégtételt, hogy tavaly *Kossuth-díj*as lettél? Amiért természetesen megkaptad a magadét a hazai kulturális élet felkent apostolaitól. Foglalkoztattak a fanyalgó megjegyzések vagy elintézted egy vállrándítással?

Nagy Feró: Nem azért éltem, tettem a dolgom, hogy majd *Kossuth-díj*as legyek. Arra sem nagyon biztattam magam, gyerünk öreg, húzzál bele, már csak egy karnyújtásnyira van t?led a *Kossuth-díj*. Még 1989-ben kaptam egy állami *„Ifjúságért”* díjat, szóval a már haláltusáját vívó régi rendszer is elismert valamelyest. Utána azonban jó negyedszázadig semmi, megszoktam, hogy nem kapok jutalmakat, díjakat.

888.hu: A Kossuth-díjjal azonban végleg elmeszelted magad, simán rád ütötték a Fidesz-bérenc pecsétet...

Nagy Feró: Nincs azzal semmi gond, én tényleg Fidesz-bérenc vagyok, ott vannak a barátaim, sok minden odaköt, és persze ott a kormányf?, aki szerintem zseniális ember. Emlékszem, 1989. június 16-án indultam a nagyobbik fiammal a H?sök terére, eltemetni az öreg kommunistát, Nagy Imrét, mire elém áll a feleségem, a gyereket nem viszed, mert ott l?ni fognak. Szerencsére, nem lett igaza, de amikor Orbán kiállt a színpadra és sok-sok hangszóró bömbölte szét: a kommunistákat bele kell döngölni az agyagba és ruszkik haza, hát nem nagyon csodálkoztam volna egy kardlapozós rend?rrohamon. Többezredmagammal én is beleborzongtam abba a beszédbe, mondtam is a fiamnak, ebb?l az emberb?l még miniszterelnök lesz.

888.hu: Hogyan lett a korai Orbán-hív?b?l hosszabb-rövidebb MIÉP-es kitér? után nyíltan elkötelezett fideszes?

Nagy Feró: Eredetileg ?s-SZDSZ-es voltam, hiszen a szadesz nagyjai oda jártak a *Beatrice* koncertjeire. Láttam, okos emberek, s ugyan nem léptem be a pártba, de velük szimpatizáltam, mert gyorsan le akarták bontani a komcsi rendszert. Szóban, mert a tetteik más mutattak. Ott voltam az MDF kormány megalakulása után az úgynevezett médiahajón és magyaráztam **Pet? Iván**nak, hogy konstruktív ellenzéki álláspontra kellene helyezkedni, mert szarban van az ország. Erre kioktatott, hogy én csak zenéljek, ehhez nem értek. Ilyesmit korábban a popzenei élet ura, **Erd?s Péter** mondogatott. Megsért?dtem, és hamarjában azt nyilatkoztam a *Népszabadság*nak, hogy MDF-es, azaz kormánypárti vagyok. Min? véletlen, az összes bulinkat azonnal lemondták, hónapokig nem játszottunk. Napjainkban meg ott látom az Orbán-fóbiás m?vészeket a Fidesz rendezvényein. Elmaradt a mélyszántás, most is a régi brancs hívei mondják meg, mit kell szeretni, mit kell utálni. Olyanok beszélnek diktatúráról, akik egy percet sem éltek benne. Kíváncsi lennék, mit szólnának a mai „szabadságharcosok”, ha csak egy hónapra visszajönne például 1986. Útlevél nyista, pofád befogod, most meg oda utazol, ahová csak akarsz, és a sarkon kedvedre O1G-zhetsz, míg '86-ban egy félreérthet? szóért elvittek a rend?rök. Meg is mondtam Kötcsén egy *„diktatúra”* feliratot mutogató alaknak, hogy ha diktatúra lenne, akkor most nem állhatna itt.

888.hu: A *Nemzet Csótánya* megtisztel? címt?l nem vezethetett egyenes út az elegáns, babos nyakkend?ben végigült tévés produkciókig. Volt az a pénz, amiért korpás lett a hajad?

Nagy Feró: Nem csak a pénz számít, bár jó, ha sok van bel?le. Adódott egy lehet?ség, és az amúgy is nagy pofám még nagyobbra nyithattam, bátran megszólhattam az úgynevezett celebeket, akik valahogy nem villogtak. A rockszakma apraja-nagyja nekem esett, nem igazán értettem a miértjét. Egyikük sem vette magának a fáradságot, hogy megmutassa, ? jobban, s?t, sokkal jobban csinálná. Tessék, ülj be, mondjuk az *X-faktor*ba és legyél te a legjobb! Nem is olyan régen még rendszeresen kétmilliónyian nézték, mit és hogyan csinálok a tévében. A zenészt persze nem lehet a m?anyag celebekkel összehasonlítani, mert van mögötte valódi teljesítmény, míg utóbbiak csak f?állású magamutogatók, mi pedig röhögünk rajtuk. Persze, ha valaki hülyét akar csinálni magából, hát tegye!

888.hu: A régi rajongókon kívül kevesen hallottak a Feró-féle *Hamlet*r?l. Mi késztetett a nyolcvanas évek közepén arra, hogy újragondold, a magad szája ízére alakítsd a drámát? Megcsapott a magyar underground szele vagy a másik Nagy Ferót akartad bemutatni?

Nagy Feró: A világot provokálni kell. Elég sokszor elolvastam a *Hamlet*et, és piszkálták a cs?römet a benne lév? „hibák”. Ugye, amikor a színpadon felt?nik egy trombita, annak el?bb-utóbb meg kell szólalnia. Nos, itt nem szólalt meg az a bizonyos trombita, vagy csak furulyaszó hallatszott. Például, amikor *Ophelia* elmondja az apjának, hogy Hamlet eszel?sen ostromolta, mire *Polonius*:

„Jer csak velem, jer, viszlek a királyhoz,
Valóban, ez szerelmi önkívüllét.”

Naná, a királyfi az ágyába akarta csalni, miközben bárkit, bármikor simán megkaphatott. S?t, a hölgyek önként mentek a királyi ágyba.

„Nem én, atyám, csak, mint parancsolád,
Elútasítám levelit, s magát
El nem fogadtam.”

Aztán *Polonius* felmegy királyhoz, viszi a levelet, amit állítólag *Hamlet* írt *Opheliának*, de a lánya azt mondta, visszautasította az írásbeli közeledést is. Egyáltalán, mikor mondja a királyfi, hogy szereti *Opheliát*? Csak egyszer, a lány temetésén. Szóval ezért inkább egyedi – ha úgy tetszik, underground – felfogásban csináltam meg, 1987-ben az *Egyetemi Színpad*on be is mutattuk.

888.hu: Olyan lelkesedéssel szólsz a *Hamlet*r?l, mintha lenne még *Shakespeare*-rel kapcsolatos további terved.

Nagy Feró: Lenni éppen lenne, csak az a baj, hogy mostanság nincs erre túl nagy fogadókészség.

888.hu: Milyen hosszú a bakancslistád? Van még néhány megvalósításra érdemes álmod?

Nagy Feró: Elég rövid az a lista, nagy terveim már nincsenek, amik még vannak, azoknak nem igazán kedvez mostanság a csillagok állása. Az anyagi függetlenséget szeretném megtalálni, hogy fütyülhessek a világra, hogy segíthessek négy unokám felnevelésében. Nehéz id?ket élünk, tüntetnek a pedagógusok, a hátukra meg felkapaszkodnak az ellenzéki politikusok, hátha sikerül megdönteni a kormányt. Aztán itt a nyakunkon a háború. Persze tudom, szegény ukránokat megtámadták, de azért nehéz elfelejteni a második ukrán front be- és felvonulását. Most is rendszerellenes vagyok, de most a világot behálózó liberális rendszer mindenhatósága ellen lázadozok. Most saját magunkért kell kiállni, és nem a liberális média „útmutatásait” követve gy?lölni magunkat, lerománozni, letótozni az erdélyi, felvidéki magyarokat.

Borítókép: MTI/Cseke Csilla

www.888.hu

Ajánló